

Gisteren kreeg ik twee lange telefoons: de eerste ging over een familie, broers en zussen die na lange jaren, ze zijn nu allemaal bejaard, de kleine ruzies weer oprakelen van toen ze nog thuis woonden. Oude kwetsuren van 50 en meer jaar geleden halen ze weer open en verwijten het elkaar. De familie valt uiteen.

De tweede telefoon ging over een meisje, 20 jaar oud, goede studente, leeft gezond en sportief en is sociaal geëngageerd. Ze werd deze week onwel en is met spoed in het ziekenhuis opgenomen. Daar deed ze een hartstilstand. Na 15 minuten reanimatie is haar hart weer zelfstandig beginnen werken. Ze heeft nooit hartproblemen gehad, maar staat nu wel op de lijst voor een harttransplantatie.

Wij horen elke dag nieuwe cijfers van steeds meer besmettingen en sterfgevallen door het coronavirus. En ondertussen gaan gewapende conflicten in de wereld verder.

Onze wereld wordt dagelijks geconfronteerd met de dood. Er is lijden en dood door de schuld van de mens. Maar er is ook evenveel lijden en dood door de onmacht van de mens bij natuurverschijnselen en ziektes.

Wat wil het verhaal van Jezus en Lazarus vandaag in heel die situatie vertellen? Twee houdingen van Jezus vallen mij daarbij op. Aan de ene kant blijft Jezus rustig: Hij blijft nog twee dagen na het bericht van Martha dat haar broer ziek is. En Hij weet toch dat het voor Lazarus op sterven zal uitdraaien. Maar Hij toont hier dat diepe vertrouwen in de Vader die alles ten goede zal leiden. En dat vertrouwen gaat voor Jezus verder dan de dood van een mens, dan zijn eigen dood.

De tweede houding die mij bij Jezus opvalt is zijn medeleven met het verdriet van de mensen. Zelfs al vertrouwt Hij op de Vader, Hij leeft mee met het verdriet van de mensen. Jezus begon ook te huilen, en de Joden zeiden: 'Hoeveel heeft Hij van hem gehouden!'

Is onze God niet juist daarom mens geworden? Hij wil midden in het lijden van de mensen staan en ons een weg tonen van liefde en vertrouwen, van aandacht en medeleven.

Het leven van Jezus leert ons niet te panikeren als wij voor grote problemen staan. Wanneer wij onze problemen, persoonlijke en wereldomvattende problemen, aanpakken in liefde en vertrouwen op elkaar, zullen wij oplossingen vinden die het leven weer mogelijk maken. God zet zijn scheppingswerk verder: in de chaos van onze wereld brengt Hij orde opdat leven mogelijk is.

Dat is waar wij op God gelijken, geschapen naar zijn beeld en gelijkenis. Dokters en verzorgenden, wetenschappers en autoriteiten, zoveel mensen proberen in de chaos van de corona-crisis orde te scheppen om voor ons allen het leven mogelijk te houden. Dat is ook wat ouders proberen te doen met hun kinderen die nu niet naar school kunnen: zij geven hun kinderen veiligheid en liefde zoals God dat wil voor de hele wereld.

Wereldwijd komt er een solidariteit op gang: China schenkt materiaal aan Italië en andere landen in nood; Cuba zendt dokters en verplegenden naar Spanje. Dat is Gods scheppingswerk dat verder gaat en dat ontstaat uit het medeleven met elkaar en uit het vertrouwen dat wij er iets aan kunnen doen.

Bij het laatste avondmaal zei Jezus tegen zijn apostelen: *Waarachtig, Ik verzeker jullie: wie op Mij vertrouwt zal hetzelfde doen als Ik, en zelfs meer dan dat, Ik ga immers naar de Vader.*

Meer dan Jezus hier doet bij Lazarus: één mens uit de dood halen, zullen wij doen als wij op Hem vertrouwen. Christenen hebben in de loop van de geschiedenis al dikwijls van uit het vertrouwen op Jezus, de loop van de geschiedenis verandert.

Laten wij ook nu, in deze crisis op God vertrouwen en in ons medeleven met mensen helpen om orde te brengen in de chaos van onze tijd.

Homily 5th Sunday 40th
28-29.03.2020

Yesterday I got two long calls: the first one was about a family, brothers and sisters. After long years, they are all elderly now, they are stirring up the quarrels from when they were still living at home. They pick up old injuries from 50 and more years ago and blame it on each other. The family falls apart.

The second call was about a girl, 20 years old, good student, lives healthy and sporty and is socially committed. She got sick this week and was rushed to hospital. There she had a cardiac arrest. After 15 minutes of reanimation her heart started working independently again. She has never had heart problems, but is now on the list for a heart transplant.

Every day we hear new figures of more and more infections and deaths from the corona virus. And meanwhile, armed conflicts around the world continue.

Our world faces death every day. There is suffering and death because of humans. But there is also just as much suffering and death because of man's powerlessness with natural disasters and diseases.

What does the story of Jesus and Lazarus want to tell us today in all this confusion? Two attitudes of Jesus stand out to me. On the one hand Jesus stays calm: He stays another two days after Martha's message that her brother is ill. And yet He knows that Lazarus will die. But He shows us here that deep confidence in the Father. The Father will lead everything for the good. And that trust in God goes for Jesus beyond the death of a friend, beyond even his own death.

The second attitude that strikes me with Jesus is his compassion for people's grief. Even though He trusts in the Father, He sympathizes with the sorrow of the people. Jesus also began to weep, and the Jews said, 'How much he loved him!'

Isn't that why our God became human? He wants to stand in the midst of people's suffering and show us a way of love and trust, of attention and compassion.

The life of Jesus teaches us not to panic when we are facing great problems. When we tackle our problems, personal and global, in love and trust in each other, we will find solutions that make life possible again. God, through our hands, continues His work of creation: in the chaos of our world He brings order so that life is possible.

That is where we are like God, created in His image and likeness. Doctors and nurses, scientists and authorities, so many people are trying to create order in the chaos of the corona crisis in order to make life possible for all of us. That's what those parents are trying to do whose children can't go to school now: they give their children safety and love as God wants for the whole world.

Worldwide, a solidarity is emerging: China is donating medical equipment to Italy and other countries in need; Cuba is sending doctors and nurses to Spain. This is God's work of creation that goes on and that arises out of compassion for each other and the confidence that we can do something about it.

At the Last Supper Jesus said to his apostles: *Amen, amen, I say to you, whoever believes in me will do the works that I do, and will do greater ones than these, because I am going to the Father.*
John 14,12

We will do more than Jesus is doing here with Lazarus if we trust Him. Christians have often changed the course of history by trusting Jesus.

Let us also trust in God in this crisis and help people in compassion. Then we too will bring order to the chaos of our time, so that people can live.